

zeven uur en de leden waren op straf van boete (12 stuivers) verplicht eens in de week een presentielijst te tekenen.

In 1776 bleek de aanwas van leden en vrienden zo groot dat men in een request (gedelegeerden hiertoe waren Daniël Huychelbos, Van Liender, Johan Obreen en de secretaris Rudolphus Sondag, zilversmid) aan burgemeesters verzocht, het lokaal boven de Delftse Poort te mogen gebruiken voor de bijeenkomsten, hetgeen al spoedig op gunstig advies van de fabrieksmeester van de stad, Paulus Verhellow (van 1773-1799 in functie), werd toegestaan.

Hoewel oorspronkelijk besloten was 'geen kagchel aan te leggen maar bij het opene vuur te tekenen' bleek deze achteraf toch – náást het open vuur – noodzakelijk. De firma Kox en Van Nijmegen te Amsterdam leverde een vierkante gegoten kachel van 60 pond voor anderhalve stuiver per pond, waar nog de vracht van Amsterdam af bijkwam (f 3,10). Moeilijk bleek de plaatsing van een groot aantal olielampen waarvan de verhitte lucht door een grote trechter moest worden afgevoerd. De timmerman Van Emmerzeel zorgde voor het opstellen der tekenbanken, waarvoor hij f 27,- in rekening bracht. De schijf (draaischijf) werd gesteld door de timmerman J. Louron, die daarvoor een rekening van f 190.6.4 indiende; 24 stoelen werden geleverd door N. Berk voor f 36,-; een hoekbuffet van f 15,- door N. de Haas en een eiken tafel 'met rollen en geomboord linnen' van f 21,- door Hermanus Schildwachter, meubelmaker.

Op 21 januari 1777 werd voor de eerste maal boven de Delftse Poort getekend. Het Rekeningenboek geeft een indruk van de sfeer. Er werd kennelijk stevig gerookt, want voortdurend worden er mandjes pijpen à f 2,- per mand aangeschaft, terwijl van tijd tot tijd de post 'pypen uytbranden' voorkomt, evenals de steeds weerkerende uitgaven voor kaarsen, lampolie, lampkatoen en handdoeken. De posten voor rode en witte wijn belopen steeds enkele honderden guldens en zijn daarmee verreweg de hoogste uitgaven. In 1786 gaat men kennelijk ook 'koffij en thee' drinken; er wordt dan tenminste daarvoor serviesgoed aangeschaft. Al met al krijgt men de indruk dat de bijeenkomsten in die tijd niet ongenoeglijk verliepen.

In mei 1781 besloot men het Genootschap tot een *publieke academie* te maken door leerlingen aan te nemen en correctoren aan te stellen. De leerlingen zouden in drie klassen ook dingen naar ereprijzen. Als eerste correctoren werden aangesteld: A.C. Hauck, J. Prey, G. van Nijmegen en later als vierde Nicolaas Muys.

In 1784 moest 'Pictura wiken voor Mars'. Het lokaal werd